

Встановлено, що при ураженні печінки в патологічний процес втягується і система крові, що істотно впливає на перебіг захворювання і має враховуватися при встановленні прогнозу і призначенні лікування.

УДК 619:636.7:615.9

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРЕВЕНТИВНО-ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ЗА ЕНТЕРОКОЛІТУ У СОБАК

*Шульженко Н.М., к. с.-г. наук, доцент, Яровчик А. С., студентка,
shulzhenko.n@ukr.net*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Ентероколіт – це захворювання, яке на пряму зв'язано з шлунково-кишковим трактом. Зазвичай запалення кишечника виникає як вторинний процес. У зв'язку з різноманітними чинниками, що обумовлюють розвиток ентероколіту, не завжди можна правильно діагностувати хворобу і провести своєчасне лікування.

Мета досліджень полягала у визначенні ефективності превентивно-лікувальних заходів щодо ентероколіту у собак.

Матеріал і методи досліджень. Дослідження проводилися впродовж 2020-2021 років в умовах Верхньорогачицької районної державної лікарні ветеринарної медицини, Каховського району, Херсонської області. Обрали дослідну та контрольну групу тварин (по 5 тварин у кожній) та призначили наступну схему лікування: левоміцетин, фуразолідон, активоване вугілля, етамзілат, но-шпа. Для дослідної групи додатково призначили біфідумбактерин, супрастин та відвар кори дуба. Також тваринам була призначена дієтотерапія та вітамінотерапія протягом 1-2 місяців.

Результати досліджень. Впродовж досліджень було визначено, що даним захворюванням частіше хворіє молодняк. Ентероколіт частіше реєструється у тварин віком до 2 років – 41 випадків (63,2 %), від 2 до 5 – 14 випадків (21,5%), від 5 – 10 випадків (15,3%). Клініка ентероколіту часто супроводжується діареєю, іноді розвивається запалення заднього проходу. Пальпацією виявляють легку ригідність черевної стінки та болючість, аускультацією – посилення перистальтичних шумів. За рентгеноскопії кишечника відзначали прискорене проходження контрастної речовини. Ентероколіт, як первинна хвороба, виникав у тварин внаслідок неправильного годування, як вторинна – має різноманіття факторів, що обумовлюють його розвиток. В усіх випадках спостерігали втрату апетиту, пригнічення, болючість черевної стінки.

За гематологічного дослідження виявили нейтрофільний лейкоцитоз із зсувом вліво, мікроцитарну анемію, гіпопротеїнемію, гіпоальбумінемію, гіперглобулінемію, лімфопенію, гіпокальціємію і гіперхолестеринемію.

Застосування призначеної схеми лікування собак, хворих на ентероколіт позитивно вплинуло на загальний стан тварин. Спазмолітики усунули больовий синдром і тварини стали жвавіші. Комплексне лікування призвело до покращення апетиту та дефекації. Подальша дієтотерапія та вітамінотерапія сприяла нормалізації стану мікрофлори кишечника. У дослідної групи тварин нормалізація роботи шлунково-кишкового тракту відбулася на 4-5 добу, у контрольної – на 6-7 добу.

Висновки. Під час досліджень встановлено, що динаміка одужання тварин була кращою за використанням схеми лікування, яка включала препарати для відновлення нормальної флори кишечника (біфідумбактерин), десенсибілізуючі (супрастин) та в'яжучі (відвар кори дуба) засоби. У разі своєчасного та правильного лікування у собаки спостерігається позитивна динаміка та усунення клінічних симптомів, але для значної

частини пацієнтів необхідне позитивне дотримання дієти, а також продовження лікування невеликими дозами імунодепресантів для покращення якості життя.

УДК:619:616-006:636.7:636.8

НОЗОЛОГІЧНИЙ ПРОФІЛЬ НЕОПЛАЗІЙ У СОБАК І КОТІВ В УМОВАХ ВЕТЕРИНАРНОГО ЦЕНТРУ СВІЙСЬКИХ ТА ЕКЗОТИЧНИХ ТВАРИН “БІОСВІТ” МІСТО ДНІПРО

*Григор'єва А. Б. магістр, Шулешико О.О., к.в.н., доцент, Спіцина Т.Л., к.в.н., доцент
rowtwarter@gmail.com*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ: Проблема лікування неоплазій у собак і котів залишається дуже актуальною і на сьогодні, не дивлячись на те що дуже багато методів розроблено. Це зумовлено складністю патогенетичних механізмів та відсутністю єдиних підходів до діагностики та лікування онкохворих тварин. Запропоновані схеми лікування не забезпечують отримання бажаних результатів, реєструється стійка тенденція до збільшення кількості дрібних домашніх тварин із пухлинами в різних ділянках тіла. Тому актуальним є вивчення нозологічного профілю та пошук альтернативних методів лікування тварин з новоутвореннями в різних ділянках тіла. Це і стало **метою нашої роботи**.

За клінічним перебігом поділяють доброякісні та злоякісні пухлини. Доброякісні володіють експансивним ростом, не проростають у оточуючі тканини та не порушують їх цілісність, мають капсулу. Злоякісні — навпаки характеризуються інфільтративним ростом, проростають в оточуючі тканини та руйнують їх, утворюють метастази.

Завданням роботи було вивчити та проаналізувати поширення неоплазій у собак і котів в умовах ветеринарного центру свійських та екзотичних тварин “Біосвіт” м. Дніпро.

Матеріал і методи досліджень: Дослідження проводилися в умовах ветеринарного центру свійських та екзотичних тварин “Біосвіт” м. Дніпро, який знаходиться за адресою вул. Б. Хмельницького 58. Були проаналізовані та статистично оброблені дані амбулаторних журналів на предмет виникнення неоплазій в різних ділянках тіла собак і котів. При надходженні тварин здійснювали їх реєстрацію та ретельний збір анамнестичних відомостей (умови утримання, годівлі, походження тварини, характер його використання). З'ясовували, при яких обставинах захворіла тварина, особливості перебігу, починаючи з перших ознак. Чи надавалася ветеринарна допомога, ким і яка, які лікарські речовини застосовувалися, їх дози, спосіб введення і отриманий результат. Потім проводили загальний клінічний огляд тварин, визначали стан життєво важливих органів і систем, вимірювали температуру тіла, частоту пульсу і дихання. Обробка статистичних даних виконувалася за допомогою програми

Результати власних досліджень: Нами було виявлено, що новоутворення зустрічалися у 65,4% собак та 34,6% котів у місті Дніпро, дивись рисунок 1.

Кількість злоякісних та доброякісних новоутворень у собак склала 43,2% та 56,8% , а у котів 39,7% та 60,3% відповідно.

Також за даними амбулаторних журналів нами було виявлено, що у собак новоутворення частіше за все зустрічалися у чистопорідних тварин у 76,4% випадків, а безпородних 23,6% і 64,5% котів безпородних, а чистопорідних 35,5%